Book Review: Δίδυμα Φεγγάρια της Ρένα Ρώσση-Ζαΐρη

Έχω διαβάσει και αγαπήσει όλα τα προηγούμενά βιβλία της κυρίας Ρώσση-Ζαϊρη, με το «Κόκκινο Κοράλλι» και το «Άρωμα Βανίλιας» να έχουν ξεχωριστή θέση στην καρδιά μου. Δε θα μπορούσα λοιπόν να μην αναζητήσω το καινούριο της λογοτεχνικό έργο. Όμως, για να είμαι απολύτως ειλικρινής, υπήρξα επιφυλακτική απέναντί του, καθώς όσο κι αν λατρεύω τις ταινίες που βασίζονται σε αληθινά γεγονότα άλλο τόσο αντιπαθώ τα αντίστοιχα βιβλία.

Όμως ακόμη κι αυτή τη μικρή αμφιβολία η κυρία Ρώσση-Ζαΐρη μου την εξάλειψε από την πρώτη σελίδα με την υπέροχη εισαγωγή της. Ίσως δε θα έπρεπε να το αναφέρω, καθώς το σημείωμα του συγγραφέα δεν αποτελεί, για κάποιους, μέρος της ιστορίας που θα διαβάσει ο αναγνώστης όμως, κατά τη γνώμη μου, αποτελεί μέρος του βιβλίου.

Ένας από τους λόγους λοιπόν που έχω αδυναμία στα βιβλία της Ρένας Ρώσση- Ζαΐρη είναι τα υπέροχα λόγια με τα οποία μας συστήνει το βιβλίο. Ο γεμάτος σεβασμό και αγάπη τρόπος που απευθύνεται σε όλους εμάς τους αναγνώστες, καλώς ορίζοντάς μας στην ιστορία που θέλει να διηγηθεί.

Αυτή η ιστορία μιλάει για δύο δίδυμες αδερφές, δύο δίδυμα φεγγάρια. Γεννήθηκαν ενωμένες, όμως η μοίρα τις χώρισε. Παρακολουθούμε τις ζωές τους ξεχωριστά, μέχρι που κάποια στιγμή η μοίρα τις ενώνει, κάνοντας τις σελίδες τους να γίνουν ένα για τον αναγνώστη.

Όπως γίνεται αντιληπτό δε θέλω, αλλά κυρίως δεν πρέπει, να αποκαλύψω περισσότερα για την υπόθεση. Για ακόμη μια φορά η συγγραφέας παραδίδει ένα κείμενο γεμάτο λυρισμό και αρώματα. Γεμάτο ποίηση και γλύκα. Φαινομενικά, ίσως η ιστορία δεν σφύζει από πρωτοτυπία, όμως κάτι τέτοιο απλώς δεν μπορείς να το αντιληφθείς, μπροστά στην αρτιότητα του κειμένου και των ηρώων. Το ψυχογράφημα των χαρακτήρων μας παρουσιάζεται δομιμένο, χτισμένο με λεπτομέρεια και προσοχή. Αλλά η ουσία, αυτό που πραγματικά με έκανε να θεωρήσω ευτυχία την ανάγνωση του συγκεκριμένου βιβλίου, είναι η μεταφορά των συναισθημάτων των πρωταγωνιστών. Πώς μπορεί μία καρδιά να νιώσει τόσο πόνο, τόση χαρά, τόση παραίτηση, τόση αγάπη;

Η συγγραφέας καταφέρνει να σε κάνει να αισθανθεί όλα αυτά τα συναισθήματα, όλη αυτή την ένταση, όλες τις σκέψεις των χαρακτήρων του βιβλίου.

Κάποιες φορές απλώς δε μπορείς να εξηγήσεις με απλά λόγια το γιατί σου αρέσει τόσο πολύ ένα λογοτεχνικό έργο. Κάποιες φορές απλώς το νιώθεις. Φτάνεις στην τελευταία του σελίδα, κλείνεις τα μάτια και ξέρεις πως έχεις διαβάσει κάτι μοναδικό, γραμμένο με τρυφερότητα και αγάπη.

Κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Ψυχογιός

Μαρία Μπακάρα